

- > Prodáváč v obchodě s auty vysvětluje zákazníkovi: „Tento nový model dosahuje rychlosti kolem dvě stě padesáti kilometrů v hodině, ale přitom má tak účinné brzdy, že zastaví skoro na místě.“ – „A co se stane potom?“ – Automaticky se vysune speciální stěrač a jemně vás setře z předního skla.“

Věřím v odpuštění hříchů

Lidská paměť je záludná. Odmítá nám propustit, čeho bychom se rádi zbavili, a nedokáže nám vždy pohotově nabídnout, co právě akutně potřebujeme. A přitom je to ten nejdokonalejší počítač, který na rozdíl od strojů dokáže uchovávat i emoce. Možná je to proto, že není pevně fixována na jedno určité místo, ale má svou pobočku v každé buňce těla. Obzvláště bolest a cesty k ní, jsou uloženy v hlubokých rýhách. Jestliže každé lidské zlo, hřích z lásky stvořeného tvora způsobí Otci bolest, nedokážeme pochopit a přijat rozměr absolutního odpuštění, nejsme na to vybaveni, nejsme onou „výhni lásky“, která soudí podle jiných parametrů, nemáme tuto osobní zkušenost. Proto Kristus, Golgota, kříž a náš každodenní pohled na vyřízenou směnku. Má to ovšem zásadní podmínku. Nejedná se o žádný lidský soucit, ale o naprostý souhlas s Kristovým učením, byť mě stále přesahuje. Dokud žijeme v tomto světě, budeme se stále v Ježíšově škole znovu a znovu učit onomu „odpouštějte a bude vám odpuštěno“, aniž bychom prozkoumali systém fungování. Ten, kdo zažil do srdce vylitý pokoj po úplném odpuštění, tuší, o čem je řeč.

Gen 4	Ex 32	Deut 9	Deut 15	1Sam 15	2Sam 12
1Kr 8	Neh 9	Ž 25	Ž 32	Ž 130	Iz 53
Jer 33	Dan 4	Dan 9	Joel 2	Mich 7	Sir 36
Mt 6	Mk 1	Mk 2	Mk 11	J 1	Sk 31
Řím 4	Ef 1	Kol 2	Žd 9	2Pt	Zj 1

Příspěvky do Tria doručte do kanceláře nebo mailem na sv.moric@seznam.cz, evablesova@seznam.cz do soboty 19. října 2013, pozdější příspěvky nebudou zveřejněny

TRIO - farní list, vydává Římskokatolická farnost sv. Mořice v Kroměříži, Stojanovo náměstí 5, 767 01 Kroměříž. Tel., fax: 573 338 952. E-mail kanceláře: svmoric@svmoric.net. E-mail pro příspěvky: svmoric@svmoric.net, www.svmoric.net. Redakce P. Josef Lambor, Eva Blešová, Vít Pořízek. Redakce si vyhrazuje právo na krácení nebo úpravu příspěvků v případě nutnosti. ♣ Tisk: A. Michajlovič, Kroměříž, tiskárna. ♣ NEPRODEJNÉ! Copyright © 2013

Farní list:
sv. Mořic - Kroměříž * Hradisko u Kroměříže

TRIO

Říjen 2013

Říjen – měsíc mariánské úcty

Říjen je další měsíc zasvěcený Panně Marii, po květnu a srpnu. Proč je v liturgickém kalendáři katolické víry tolik místa pro Marii? Protože – jak říká papež František: „Matka Boží činí totéž s námi, pomáhá nám, abychom rostli v člověčenství a ve víře, abychom sílili a neustupovali pokušení být povrchními lidmi a křesťany, nýbrž žili zodpovědně a směřovali stále výše.“

A rozvíjet se, to je úkol pro křesťana – křesťan nemůže stát na místě, neboť jeho víra se oslabí...

Jeden z říjnových dnů patří památce Panny Marie Růžencové – 7. říjen. V tomto dni roku 1571 byla bitva pod Lepantem. Tehdy sv. Pius V. – „papež sv. růžence“ – nařídil, aby se růženec modlil za účelem obrany před tlakem muslimského postupu do Evropy. Den vítězství byl vyhlášen jako zázrak – i odsud máme výše uvedenou památku.

Avšak dnes také vedeme válku s hříchem a našimi slabostmi. Pomoc Marie je tady velmi potřebná. Je důležité zvláště v okamžicích pokušení volat k Marii o pomoc. Ta, která nikdy nepodlehla žádnému pokušení, zná vždycky způsob, jak na zlého ducha. Pamatujme na to, abychom volali jméno Marie ve chvílích pokušení – zvláště v modlitbě „Pod ochranu Tvou“. Je možné také říct, že každý s nás nosí zbraň v kapse – tou obrovskou zbraní jsou korálky růžence – neváhejme ji používat. Každodenně. Dobré je také vědět, jaké přísliby Panna Maria spojila s touto modlitbou - obdržel je v soukromém zjevení dominikán – blahoslavený Alan de la Roche:

1. *Kdo mi bude věrně sloužit recitováním posvátného růžence, obdrží mimořádné milosti.*
2. *Slibuji svou zvláštní ochranu a veliké milosti všem, kdo recitují můj růženec oddaně.*
3. *Růženec bude velmi mocnou zbraní proti peklu. Zničí neřest, osvobodí od hříchu a rozptýlí bludy.*
4. *Růženec způsobí, že ctnost a dobrá díla budou vzkvétat, získá lidstvu nejhojnější Boží milosrdenství, nahradí v srdcích lásku ke světu láskou k Bohu a povznese lid, aby toužil po nebeských a věčných dobreh. Jak jen se duše tímto prostředkem posvěti!*
5. *Ti, kdo se mi skrze růženec svěří, nezahynou.*
6. *Ti, kdo budou recitovat můj růženec zbožně a rozvažovat přitom o jeho tajemstvích, nebudou stíženi neštěstím a nezemřou špatnou smrtí. Hříšník se obrátí, spravedlivý poroste v milosti a získá zásluhy pro věčný život.*
7. *Ten, kdo bude mít pravou oddanost k mému růženci, nezemře nezaopatřen svátostmi církve.*
8. *Ti, kdo věrně recitují růženec, budou mít za svého života i ve smrti světlo Boží a velké množství jeho milostí. V okamžiku smrti budou mít účast na zásluhách svatých v ráji.*

9. *Rychle osvobodím z očistce duše, jež jsou oddané mému růženci.*
10. *Pravé děti mého růžence se budou v nebi těšit veliké slávy.*
11. *Oč v růženci požádáš, to obdržíš.*
12. *Všichni, kdo propagují posvátný růženec, obdrží ode mne pomoc ve svých potřebách.*
13. *Od svého božského Syna jsem získala, že všichni obhájci růžence budou mít během svého života a v hodině smrti za své přímlovce celý nebeský dvůr.*
14. *Všichni, kdo recitují růženec, jsou mé děti a bratři a sestry mého jediného Syna Ježíše Krista.*
15. *Oddanost mému růženci je velikým znamením předurčení.* otec Artur

Slova moudrých říjen

1. října – sv. Terezie z Lisieux

- Dobré je mít těžkosti - ty činí člověka více přemýšlejícím a milosrdnějším.
- Milovat je dát všechno a dát sám sebe, ne jen půjčit.

4 října – sv. František z Assisi

- Žijte vždy v radosti. Ta radost vyvěrá z čistoty srdce a z vytrvalosti v modlitbě.
- Kde je láska k moudrosti, tam není strach ani hloupost.

5. října – sv. Faustyna Kowalska

- Opravdovou moudrostí je milovat Boha.
- Včera jsem uviděla ukřižovaného Pána Ježíše. Z rukou, nohou i boku mu stékala Nejsvětější Krev. Po chvíli mi Ježíš řekl: „Toto vše pro spásu duší. Zamysli se, dcero, co děláš pro jejich spásu ty.“

15. října – sv. Terezie z Avily (od Ježíše)

- Pokud někdo žije sám, lehko se může považovat za svatého; až ve společenství pocítí, jestli je opravdu pokorný a trpělivý.
- Jakmile začneme vkládat svou důvěru v lidské prostředky, mohou nám chybět prostředky božské.

16. října – sv. Hedvika

- Stvořitel může naložit s tvorem jak se mu líbí, a jakkoli s námi naloží, máme mu za to děkovat. Neprospělo by chtít se protivit Boží vůli."
- sv. Markéta Marie Alacoque
- Je třeba, abyste se spojili se Srdcem našeho Pána Ježíše Krista: na začátku obrácení, abyste získali správné smýšlení, a potom, abyste přinášeli dostiučinění.

19. října – sv. Pavel od Kříže

- Jednejte tak, aby mohli všichni poznat, že jste nejen uvnitř, ale i navenek obrazem ukřižovaného Krista; on je vzor veškeré dobroty a mírnosti. Kdo je vnitřně spojen se Synem živého Boha, je jeho obrazem také navenek.

Pravidelná setkání ve farnosti sv. Mořice – upřesnění:

Setkání společenství Třetího řádu sv. Františka

– třetí sobotu v měsíci ve 14.00 hod. v Centru pro rodinu.

s velkou vděčností uvědomila, jak je dobré, že tento muž se modlí, když já nestíhám. Když pak zemřel, stal se vzkaz jeho gesta mnohem výmluvnější. Jako by říkal „teď už nikdy nepřestanu“. Dává mi to každodenně povzbuzení, důvěru, naději, a rok za rokem v mně roste obdiv a úcta. On se stal tímto čelem vtisknutým do svého papežského kříže učitelem tiché modlitby. Tiché, ale tak silné, že proměňuje svět. Tak silné, že burcuje v lidech víru, že vyzývá k pokání, že dává vystoupit nad trápení hmotných starostí. Tak silné, že proniká až k Božímu trůnu a sjednocuje s Otcem v nebi, aniž by ztrácela ze zřetele potřeby bližních a okolního světa. Jan Pavel II. vybízel k poutím, stejně jako stávající papež František. Ne proto, že Marii a svatým chybí náš hold, ale abychom se na posvěcených místech plných milostí a Boží přítomnosti naučili správně modlit. To jediné je potřeba, abychom pak uměli správně pomoci, kde je třeba, abychom se stali nástrojem změn – v politice, zaměstnání, práci, v rodině.

Mohla jsem v posledních týdnech doprovázet kamarádku umírající na rakovinu. Viděla jsem, jak výživa posilující tělo zároveň prodlužuje bolest a utrpení. A jak člověk, který se s odchodem z tohoto světa postupně smíří, hladově přijímá infúzi skutečné pravdy o věčném životě - slovo Písma. Dlouho mi trvalo, než jsem pochopila, co mám říct, jak šťastnou se nemocná stává, když slyší slova známé hlasité modlitby, třebaže se už nemůže přidat svým hlasem. Zatímco běžný hovor u postele ji ponechával v její agónii, stačil citát z evangelia, střelná modlitba i polohlasem, vždy ožila, otevřela oči s vděkem za naši přítomnost. Slova sv. Pavla byla tím posledním, co jsme si na tomto světě sdělily, když zápasila s útoky pochybností v posledních hodinách. Viděla jsem na její tváři velkou úlevu, protože jim znovu uvěřila.

Kdo se naučil modlit, položil základy mostu, po kterém bude moci jednou přejít na druhou stranu. Po tom mostě, poctivě celý život budovaném, mu v těžkých chvílích přichází nadpřirozená pomoc, injekce, která je příslibem věčné radosti.

V posledním čase zintenzivňuje pokušení různých esoterických skupin přesvědčit lidi, že modlitba je dobrá pro psychiku, že si uděláme v sobě pořádek a uklidníme se a budeme žít šťastný život. Skutečně, to jsou viditelné dopady modlitby. Ovšem modlitba křesťana je mnohem víc, nejen spojení s nadpřirozenou mocí, je to především postoj: „jsem tu teď pro Tebe, Bože, buď se mnou a Ty jednej“. Modlitba je zápas, boj, kdy se vědomě stavím na stranu Božího plánu se světem i se mnou a učím se jej zároveň poznávat i uskutečňovat.

Ti, kdo jiné přivedli na cestu modlitby, budou zářit jako nebeské hvězdy.

Karle Wojtyła – Jane Pavle II. – oroduj za nás.

Eva Blešová

Nový úsměv ze starého Tria

- Povídá Skot manželce: „Hrozně rád bych se vykoupal v šampaňském.... ale štvou mě ty nevrtné lahve!“
- „Tatínku, proč jdeme do toho obchodu tak pozdě?“ – „Nemudruj a piluj!“
- „Povídá pan Kohn panu Roubíčkoví, který si od něj chce půjčit peníze: „Všechno, můj milý, jenom ne peníze. To je jediná památka, která mi zůstala po mém otci!“
- „Proč jste vlastně uhodil pana Kohna?“ – „Jak to, proč, pane soudce? Vždyť i on je jeden z těch, co nám ukřižovali Krista!“ – „Ale to se odehrálo před dvěma tisíci roky!“ – „To je možné, ale já se to dověděl až včera!“

Rodiče se sníží na úroveň svých dětí, samozřejmě všichni rodiče by se měli o to snažit, ale problém je v tom, že oni v té poloze potom i zůstanou. Svoji zjevnou snahou o „bezproblémovou“ existenci v domácnosti, po práci, zanedbávají výchovu svých dětí na úroveň dospělého a zodpovědného myšlením a konáním. Málo dělají proto, aby připravili své děti pro budoucí život a vedli je k zodpovědnému postoji služby. V podstatě jejich děti nemají žádnou představu o tom, co „dospělost“ je, setkávají se s ní jen ve filmu a v televizi. Rodiče jako by ani netušili, že tady leží před nimi úkol, že mají konat, měnit myšlení svých dětí, jejich srdce, vůli – posilovat jejich svědomí a charakter, aby je naučili žít.

Oba dva rodiče ochotně podlehnou požadavkům a „pocitům“ dítěte, i když si myslí, že je to nesprávné. V rodinném životě velmi často dovolí i to, s čím jinak nesouhlasí. Dovolí, aby škemráni a naléhání dítěte zvítězilo nad jejich pochybnostmi. Nechají se „oblbnout“ úsměvem dítěte, a i když to není v jeho skutečném zájmu, ustoupí mu, jen aby se vyhnuli konfrontačním scénám. Nechtíc tak tímto svým příkladem učí děti, že silná touha anebo rozmar má přednost před úsudkem svědomí. Děti potom nerozlišují mezi chtěním a potřebou. To co chtějí, považují za svou potřebu. V důsledku toho se „pocit“ a ne svědomí stávají rozhodujícími faktorem. (A co se stane potom, později, když děti budou lákat silné zážitky drog, alkoholu a promiskuitního sexu? Co je zadržít?)

Otec je doma slabá osobnost z morálního hlediska. Neučí děti, co je správné a co nesprávné jasným, cílevědomým způsobem. Nedělá nic proto, aby připravil svoje děti na pozdější život po morální stránce. „Dětské“ záležitosti přesouvá na manželku. Dětem se jeví jako milý, trochu nudný člověk, spíš jako starší sourozenec. Doma ho děti vidí zabraného do volnočasových aktivit (dívání se na TV, sport) a sem tam něco opraví. Když ho nikdy nevidí pracovat, nemají představu jak se vydělává na živobytí a co vlastně znamená pracovat. Kromě toho jen zřídka projeví navenek úctu a vděčnost své manželce, a tak se potom i ona jeví dětem jako slabá osobnost.

Rodiče jen minimálně praktikují náboženskou víru. I když čas od času navštíví kostel, a někteří možná i pravidelně, dělají to jen jako bezmyšlenkovitou společenskou rutinu. V rodinném prostředí neexistuje téměř žádná modlitba, nemodlí se ani před jídlem. A tak děti nikdy nevidí zodpovědný vztah rodičů k Bohu, anebo nějaké vnitřní etické postoje. „Bůh“ je jen slovo (nejednou jen slovní výplň, zvolání), ale ne osoba, určitě ne přítel. Děti potom vnímají rodiče jako ty, co nejsou zodpovědní nikomu, jenom svému kalendáři povinností.

Rodiče se dívají v televizi na všechno, sledují se i tzv. „dospělácké programy“. Možná více nebo méně omezí přístup dětí k nevhodnému programu, přesto ale vysílají jeden dominantní signál: „Až budeš větší, můžeš se dívat na všechno.“ Pro děti se potom rozlišování správného a nesprávného stává jednoznačně záležitostí věku: „Když se něco nehodí pro děti, ale hodí se to pro dospělé, stačí si jen pár roků pěkně počkat.“

James Stenson

Část 1. se souhlasem autora zpracoval z <http://www.parentleadership.com/signs.html>
a http://www.postoy.sk/preco_trosky *Petr Váňa*

DÍK PAPEŽI – MUŽI MODLITBY

Už ani nevím, kdo mi před mnoha lety dal fotku papeže Jana Pavla II., možná jsem si ji přivezla z nějaké pouti. Je na ní vidět jen jeho hlava skloněná a opřená zezadu o kovový kříž s tělem Krista, a ruce, pevně tento kříž svírající. Má zavřené oči a modlí se. O tom nezapochybuje nikdo, kdo ho někdy takto viděl klečet.

A už mnoho let je tento obrázek to poslední, na co se večer dívám, než zhasnu a usnu. Kolikrát jsem klekla k modlitbě tak unavená, že jsem ji velice zkrátila, a jen jsem si

AKTUALITY – ŘÍJEN

Začíná měsíc modlitby svatého růžence. Přicházejme včas před bohoslužbami na růžencové pobožnosti a usilujme o společnou modlitbu růžence doma v rodinách.

12. a 13. října se v Římě bude konat Den mariánské úcty

Jde o další událost v Roce víry. Na 13. října připadá výročí posledního – tedy šestého – zjevení Matky Boží třem fatimským pasáčkům, ke kterému došlo 13. října roku 1917. Na připomínku této události a následujícího tzv. „slunečního zázraku“ bude soška fatimské Panny Marie přenesena na náměstí sv. Petra. Sobotní program bude probíhat na náměstí sv. Petra a v kostelích v blízkém okolí. Celá světová církev je pozvána připojit se k oslavě Dne mariánské úcty. V neděli 13. října od deseti hodin dopoledne papež František povede na Svatopetrském náměstí modlitbu růžence a poté bude slavit nedělní liturgii, v jejímž závěru zasvětit svět Neposkvrněnému srdci Panny Marie.

04.10. – pátek – Celosvětová eucharistická adorace dětí

07.10. – pondělí – památka Panny Marie Růžencové

18.10. – pátek – svátek sv. Lukáše, evangelisty

9:00 hod. – celosvětová iniciativa „Milion dětí se modlí růžencem“

20.10. – Misijní neděle – sbírka na misie

22.10. – úterý – památka blahoslaveného Jana Pavla II., papeže

27.10. – neděle – slavnost Výročí posvěcení kostela

28.10. – pondělí – svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů

FARNOST SV. MOŘICE

04.10. – pátek – kaple sv. Kříže Slavnost sv. Františka z Assisi,
zakladatele tří řádů

První pátek v měsíci.

V kostele sv. Mořice **příležitost ke svátosti smíření** od 15:00 do 17:00 hod.

06.10. – neděle – farní kostel sv. Mořice Poděkování za úrodu

16.10. – kaple Kongregace sester Navštívení Panny Marie
Svátek sv. Markéty Marie Alacoque

25.10. – kostel sv. Mořice v 11:00 hod.

Mše svatá s udílením svátosti biřmování studentům AG Kroměříž

FARNOST HRADISKO

06.10. – neděle – farní kostel Věch svatých Poděkování za úrodu

Sobotní úklidy kostela sv. Mořice a sv. Jana

Úklid je možné provést i v např. v pátek po večerní mši svaté

28.9., 5.10. Paní Macková, p. Gamba, p. Havlíček

12.10., 19.10. Strachvicovi

26.10., 2.11. Rodina Pořízkova (Stojanovo nám.)

PROSBA

Mnohdy se samozřejmostí přijímáme služby těch, kteří se starají o úklid a výzdobu našich kostelů. Někteří z nich tuto službu konají i přes svůj vysoký věk a právem očekávají, že jim přijdou pomoci mladší, a že je časem zcela nahradí.

Proto se obrácíme na jednotlivé farníky i na celé rodiny:

Přihlaste se, prosím, v sakristii nebo ve farní kanceláři na úklidové práce nebo na květinovou výzdobu. Ke kostelu sv. Jana Křtitele se můžete hlásit přímo u paní Váňové na telefon 737 553 034.

K výzdobě kostelů se teď pořádá kurz aranžování pro začátečnice (příp. vítáme i šikovné muže). Hlaste se opět na telefon u paní Váňové nebo ve farní kanceláři.

Nebojte se udělat něco k oslavě Boží. Uvidíte, že to přinese radost především Vám samotným. A prostředí našich kostelů – a tím i celá naše farní rodina – tuto službu velmi potřebuje. „Pán Bůh zaplat“ za Vaši ochotu.

otec Josef

Pozvánky

Poutní zájezd do Koclířova

Ve Fatimě v Aljustrelu je památník anděla, který se třikrát zjevil malým fatimským pasáčkům Lucii, Hyacintě a Františkovi, podal jim eucharistii a sám jim sdělil, že je Andělem Portugalska a naučil je těmto modlitbám.

„MŮJ BOŽE, VĚŘÍM V TEBE, KLANÍM SE TI, DOUFÁM V TEBE A MILUJI TĚ. PROSÍM ZA ODPUŠTĚNÍ PRO TY, KDO V TEBE NEVĚŘÍ, TOBĚ SE NEKLANÍ, V TEBE NEDOUFAJÍ A TEBĚ NEMILUJÍ.“

„NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE, OTČE, SYNU A DUCHU SVATÝ HLUBOCE SE TI KLANÍM A OBĚTUJI TI DRAHOCENNÉ TĚLO A KREV, DUŠI A BOŽSTVÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA PŘÍTOMNÉHO VE VŠECH SVATOSTÁNCÍCH SVĚTA, NA USMÍŘENÍ ZA URÁŽKY, ROUHÁNÍ LHOŠTEJNOSTI, KTERÝMI JE URÁŽEN. A PRO NEKONEČNÉ ZÁSLUHY NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE MARIINA TĚ PROSÍM ZA OBRÁCENÍ UBOHÝCH HRÍŠNÍKŮ.“

Odhalení a posvěcení sousoší Anděla s modlitbou za ochranu a pomoc pro nás a celou českou zem je obsahem slavnosti Tridua ve dnech 4.- 6.10. 2013 v Koclířově u Svitav při příležitosti stého výročí fatimského zjevení.

Na hlavní den slavnosti, **v sobotu 5. října** pořádají naše farnosti celodenní pouť k Panně Marii do Koclířova.

Program pouti:

- 7.00 hod. odjezd autobusu od kostela sv. Jana Křtitele v Kroměříži
- 10.00 hod. slavnostní shromáždění center Fatimského apoštolátu
- 10.30 hod. pontifikální koncelebrovaná mše svatá (sídelní biskup královohradecký Jan Vokál)
procesí, odhalení a požehnání sochy Anděla
- 14.00 hod. přednáška, svědectví, Fatima naše naděje (prof. Americo P. L. Ortiz prezident WAF)
- 17.00 hod. odjezd domů

Přihlásit se můžete v sakristiích kostelů nebo ve farní kanceláři. Cena je 250,- Kč.

Protože je říjen měsícem zvláštní mariánské úcty projevované modlitbou růžence i posledními poutěmi na mariánská poutní místa, a protože skutečná pouť spojená se sebezáporem a skutky milosrdenství přináší do rodin účastníků velké milosti a požehnání, přijměte toto pozvání už kvůli svým nejbližším. Bůh nezůstává žádné dobro dlužen.

KURZ PRO LEKTORY BOŽÍHO SLOVA

V měsíci listopadu chceme v Kroměříži zahájit Kurz pro lektory Božího slova. Jde o čtyři setkání: část duchovní vede otec biskup Mons. Josef Hrdlička, část biblickou P. Petr Chalupa, Doc. Th.D. a část praktické výuky MgA. Martina Pavlíková.

Máte-li zájem o **misijní materiály** (kalendáře a malé kalendářky na rok 2014, knihy, DVD, letáky, pohlednice, trička, křížky, růžence a další), je možno kontaktovat diecézní ředitelku Papežských misijních děl v olomoucké arcidiecézi s. Luisu Šotkovou, klášter Milosrdných sester sv. Kříže, Koperníkova 1446/3 Kroměříž, tel. 731 020 661.

Pro další informace navštivte internetové stránky **www.missio.cz**

Okénko pro rodiče

Proč jsou z mladých lidí trosky?

Když se podíváme na dnešní dvacátníky, ať už na pracovišti a nebo ve společenském životě, nabízí se nám obraz nezralých, nerozhodných, změkčilých, nezodpovědných mladých lidí, kteří si nejsou jistí sami sebou a svou budoucností. Možná, že nabyli nějaké technické zručnosti v nějakém oboru, mají celkem slušně placená místa, ale jejich osobní a rodinný život je jedna obyčejná troska. Postoje a jednání těchto mladých lidí je jakousi nesouradou směsí dospěláckých práv a dětské nezodpovědnosti. Mnohé z nich také zasáhla záplava drogové závislosti. A i když zůstávají „čistí“ (velice divný výraz), mnozí z nich považují svoji profesionální práci jen za uspokojení svého ega, případně za otravu, kterou je třeba přetpět, aby mohli „utrácet peníze“. Velké množství z nich žije bezcitný narcismus, přemáhá se starají o své rodiče nebo svoje děti, pokud se už pro nějaké vůbec rozhodli. Tímto způsobem pokračují v narušených postojích a zvycích z dětství a stává se, že nikdy ani pořádně nedospějí. A nehovoříme jen o dysfunkčních rodinách. Je zarážející, že velké procento velmi problémových mladých lidí pochází z normálních rodin. Ukazuje se, že v dnešní společnosti se už ztrácí rozdíl mezi dysfunkční a normální rodinou. V mnohých normálních rodinách ze středních vrstev se jak u rodičů, tak i u dětí projevuje konzumní přístup k životu.

Rodič – konzument

Rodiče s konzumním přístupem žijí rozdělený život. V práci jsou producenti, doma žijí jako konzumenti. Děti to vlastně mohou vnímat tak, že jejich rodiče pracují jen proto, aby konzumovali. Jejich domov, tak vzdálený od reálného života zodpovědných dospělých postojů a morálních mezilidských vztahů, je vybavený vším možným zařízením pro zábavu, je místem pohodlí, relaxace a zábavy. Tento svět pohodlí a požitků je to jediné, co děti na svých rodičích vidí – a pro dítě „vidět“ znamená „věřit“! Toto místo příjemného úniku před realitou obklopuje i děti a formuje jejich životní zkušenost. Stává se prostředím, v kterém si budují své hlubší postoje a návyky, vlastně se stává jejich světovým názorem: „Celý život je o požitku.“

Protože jsou tito rodiče zaměřeni jen na sebe a hlavně na přítomnost, málokdy se zamýšlejí nad budoucností svých dětí, tedy jací lidé z nich jednou vyrostou. A když se přeci jen zamyslí, tak jen v časovém horizontu několika měsíců nebo roků. Téměř nikdy neuvažují nad obdobím, kdy se jejich děti budou blížit k třicítce a budou mít vlastní rodinu a děti. A když už se přece jen zamyslí nad budoucností dětí, obvykle je to ohledně jejich kariéry, ale ne charakteru. Přemýšlí nad tím, co jejich děti budou dělat, ale ne co z jejich dětí bude.

Rodiče jaksí očekávají, vlastně to berou jako hotovou věc, že jejich děti jednou přirozeně dospějí, pokud jim budou poskytovat dostatek zábavy a dostatek ochrany před vlivem okolí. Jinými slovy se domnívají, že etika dospělých, svědomí, zdravý úsudek se jejich dětem vyformuje přirozeným způsobem i bez vnější pomoci, podobně jako u dětí dochází k fyzickému růstu a dospívání. A když se přesto zamyslí nad charakterem svých dětí, spíše je to v poloze, že ten charakter je třeba nějak zachovat, udržovat, ale nechťejí ho u dětí budovat od nuly.

přísluví, „do hrnce s fazolemi lze vždy přilít vodu“. Je to tak? Ano, vždy lze přilít další vodu... A vy se dělíte s láskou, čímž ukazujete, že pravé bohatství nespočívá ve věcech, nýbrž v srdci!“

Od papeže Františka, se kterým jsem měl možnost se osobně pozdravit, vyřizují díky a požehnání vám všem, kdo Papežská misijní díla podporujete. Je to jistě důvod k veliké radosti a vděčnosti Bohu, že celkové příjmy z České republiky za uplynulý rok překročily **32,3 milionů Kč**, což je ve srovnání s předchozím rokem téměř o 6 milionů více a zároveň největší částka za rok vůbec. Tato úžasná odpověď na rostoucí bídu ve světě je důkaz vaší štědrosti!

I v tomto roce před námi stojí nelehký úkol. Na naši pomoc čeká v **18** diecézích a **8** zemích přes **67 500 chudých dětí** např. z Ugandy, Zambie, Keni, Bangladéše a Srí Lanky. Podporujeme vzdělávání, zajištění pitné vody a provoz sirotčinců, katechetické a potravinové programy, lékařskou péči, děti trpící z důvodů HIV/AIDS apod. Velmi důležitá je i naše letošní podpora studia pro přibližně **300 bohoslovců** ve 4 seminářích v Keni, Ugandě a Zambii. V rámci sbírky z **Misijní neděle** se soustředíme na 11 diecézí v Ugandě, Zambii, Bangladéši a Srí Lance. Jedná se například o pomoc při zajištění chodu diecézí, stavby či rekonstrukce 11 kostelů a 20 klášterů, far, center, domu pro staré a nemocné. Jen na Srí Lance napomůžeme mimo jiné ke stavbě či opravě 20 objektů v 7 diecézích, k nákupu audiovizuálních vybavení pro tvorbu mediálních a vzdělávacích programů.

Sám jsem během pobytu v misích díky štědrosti místních lidí mnohokrát jedl právě fazole, o kterých Sv. otec hovořil v Brazílii. Odpovězme i my na prosby z misí a klepání potřebných, kteří stojí u dveří našich srdcí. Nabídneme své modlitby, oběti i skutky lásky. Papež František chce, abychom si neustále připomínali, že pouze schopnost sdílení nás skutečně obohacuje; vše, co sdílíme, se násobí. Prožijme tedy i my v tomto duchu Misijní neděli a rozdělme se s potřebnými ve světě. Stejně jako před rokem si můžeme vzít za vzor chudé rybáře, kteří věnovali pro misie **jednodenní výdělek**. Upřímně oceňuji Vaše, nejen jednodenní, nasazení pro misie, vyprošuji ochranu Panny Marie, Královny misí, a ujišťuji Vás, že Bůh sám Vaši štědrost jistě odmění.

P. Jiří Šlégr, Národní ředitel Papežských misijních děl

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA - OSLAVY MISIJNÍ NEDĚLE 20. 10. 2013

Misijní Most Modlitby - sobota 19. 10. ve 21:00 - Vytvořme opět v předvečer Misijní neděle společný Misijní Most Modlitby. Zájemci se mohou sejít, **zapálit svíčku** a pomodlit se růženec nebo jakoukoliv modlitbu za misie, misionáře, chudé a trpící lidi, za šíření radosti evangelia ve světě.

Misijní neděle na Radiu Proglas a v Českém rozhlasu 2

V sobotním **růženci** 19. 10. od 20.30 budeme pamatovat na misie, každý desátek obětujeme za jeden kontinent. V sobotu 19. 10. ve 21.00 se moderátor pomodlí **modlitbu za misie** z Kancionálu č. 032. Přímluva za misie a na misijní úmysl zazní ve **chválách** v sobotu 19. 10. večer, v neděli 20. 10. ráno a večer. **Myšlenka na den** od P. Jiřího Šlégra národního ředitele PMD zazní v neděli 20. 10. v časech 5.30, 11.57 a 17.55. V neděli 20. 10. bude v 9.00 přímý přenos slavnostní **mše svaté** z kostela Nanebevzetí Panny Marie v Havlíčkově Brodě. Hlavní celebrant: generální sekretář ČBK, Mons. ThLic. Tomáš HOLUB, Th.D. Po mši svaté v neděli 20. 10. zazní v 10.00 **poselství Benedikta XVI. k Misijní neděli**. Proba za misie zazní také v neděli 20. 10. v polední modlitbě **Anděl Páně** a v **Modlitbě rodin** v 18.00. **Český rozhlas 2** uvede v neděli 20. 10. v 9.00 přímý přenos slavnostní **mše svaté** z kostela sv. Bartoloměje v Pardubicích, hlavní celebrant: P. Jiří Šlégr.

Kurz je určen pro všechny, kdo při mši svaté konají službu lektorů, nebo se chtějí na takovou službu připravit. Mohou se přihlásit ze všech farností našeho děkanátu. Předčítání Božího slova je zároveň formou jeho hlásání. Je třeba tuto službu konat co nejlépe. Mohou se přihlásit i Ti, kdo už tímto kurzem prošli. Především však očekáváme, že se přihlásí další zájemci, aby bylo více těch, kdo se zapojují do lektorské služby. Přihlaste se, prosím, do konce měsíce října ve farní kanceláři u sv. Mořice nebo v sakristii farních kostelů.

otec Josef

Výstava Světové dny mládeže v Riu de Janeiro 2013

Na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži mohou v těchto dnech návštěvníci zhlédnout zajímavou výstavu věnovanou Světovým dnům mládeže v Riu. Na dvanácti panelech je zachycen průběh setkání mladých lidí s papežem Františkem v Riu de Janeiro z pohledu Anny Bekárkové, Jana Čermáka a Dominika Nováka. Fotografie přibližují atmosféru setkání, doprovodný program ve farnostech i skutečnou tvář současné Brazílie plné kontrastů. Výstava je doplněna dalšími dvanácti panely o historii Světových dnů mládeže, které se uskutečnily během pontifikátu papeže Jana Pavla II. a Benedikta XVI. Návštěvníci si mohou prostřednictvím fotografií, úryvků z homilií, svědeckých účastníků oživit průběh jednotlivých setkání a inspirovat se slovy papežů, které jsou adresovány nejen mladým lidem celého světa. Návštěvní hodiny pro veřejnost budou v pracovní dny pondělí - čtvrtek od 16 do 18 hodin. Výstava potrvá do konce října.

Marie Kvapilíková

VOLNÝ BYT

Římskokatolická farnost svatého Mořice Kroměříž nabízí volný byt 3 + 1 s předsíní a chodbou na Stojanově náměstí k pronájmu. Zájemci se mohou hlásit ve farní kanceláři.

Oznámení

Dne 30. 8. 2013 zemřela ve věku 86 roků paní Drahuška Hanáčková. Poslední dny svého života byla v péči svých známých lékařů v nemocnici Psychiatrické léčebny, kde také zemřela. Zpopelněné ostatky budou uloženy do hrobu dne 2.10. ve 14:30 hod. na hřbitově. Následně bude za ni obětována mše svatá v 16:00 hod. v kostele svatého Mořice. Dej jí Pán Bůh věčnou slávu.

ROZHOVOR S P. ARTUREM KOZIKEM, KAPLANEM U SV. MOŘICE

Milý otče Arture, byl jste netrpělivě očekáván a Vaše působení v našich farnostech vyvolává, jako všechno nové, spoustu otázek. Můžete nám sdělit něco o sobě, třeba jak na Vás zapůsobila Kroměříž? Co jsou Vaše první dojmy a jak se Vám na první pohled jeví naše farnosti?

Poprvé jsem byl v Kroměříži letos koncem května – v rámci pouti pro moje farníky z Katovic. Toto místo se mi zalíbilo, ale nepomyslel jsem na to, že bych se sem mohl dostat. Je mi tu dobře. Těším se moc na lidi, kteří ví, proč chodí do kostela a patří do Církve.

Působil jste v Katovicích, určitě tam byla spousta kněží a možnost tvořit přátelská společenství s nimi. Tady asi cítíte určitou osamělost – máte už představu, jak na ni vyzrát?

Nikdy jsem se necítil osamělý – taktéž je i tady. Setkal jsem se už s hodně lidmi, s kněžími s děkanátu – nebojím se, že zůstanu sám, na to mám příliš moc rád lidi.

Často se setkáváme s kněžími z Polska, kteří vnímají laiky a jejich úlohu v církvi odlišně od našich zvyklostí a mohou vznikat drobná nedorozumění i velké přehmaty, jako je např. návrat církve ke starému modelu farnosti závislé ve svých aktivitách zcela na faráři. Jaký na to máte názor?

Nemám ještě moc zkušeností ve vztazích farář-farníci – byl jsem a zůstávám pořád kaplanem, hlavní slovo měl někdo jiný. Byl jsem vždycky rád, když existovali farníci, kterým Církev a farnost nebyly lhostejné.

Kde jste vyrostl a jak Vás ovlivnili kněží z vašeho okolí? Na koho nejraději vzpomínáte?

Bydlil jsem v paneláku na velkém sídlišti ve městě Myslowice. Tamější farnost Brzeczkwice má 12 tisíc obyvatel a je zasvěcena Panně Marii Bolestné – taky jako kaple s Nejsvětější Svátostí v Kroměříži. Jeden z kněží ve farnosti zval občas ministranty k sobě a vypravoval jim o svém životě a potom také o semináři. Já jsem tehdy pochopil, že kněží nejsou lidé z jiné planety a začal jsem přemýšlet o této cestě. S tamější skupiny jsme tři kněží –jeden o dva, druhý o tři roky starší než já.

Tím jsme se dostali k Vašemu dětství. Jak přijali nejbližší (rodiče, sourozenci, přátelé aj.)Vaše rozhodnutí stát se knězem a co tomu předcházelo?

Myslím, že jsem dostal nejlepší dar, jaký může dostat dítě od rodičů - svobodnou vůli. Nebyl to nepopsatelný entusiasmus, ani smutek nebo odepření souhlasu. Samozřejmě – stále mají starost, mají řeči, když něco nedělám dobře – ale jsem velmi rád, že nebyli ani pro, ani proti – říkali: „To není snadná cesta, ale je to Tvůj život, takže dělej, jak chceš.“

A jak to vypadalo v polském semináři? Taky nás zajímá, které předměty byste klidně mohl studovat dál, pokud by to bylo třeba, nebo co by byl Váš koníček?

Já jsem nechtěl dál studovat. Kdyby biskup dal výběr - student nebo kněz v cizině – to bych si vybral cizinu. Kamkoli. Žádný předmět se nestal mým zvláštním koníčkem – všechno jsem se musel učit, abych mohl sloužit.

Jak jste na tom se sportem?

Mám rád kolo – a tady je hodně krásných míst – byl jsem už na kole ve Švábenicích a v Holešově. Už jsem tady projel dvě stě kilometrů. A taky jsem fanda ploché dráhy.

A co hudba? Všimli jsme si, že krásně zpíváte. Asi Vám dá hodně práce, než se obeznámíte s celým repertoárem našich kancionálů.

Bolí mě, že ještě neumím zpívat Mši sv. – ale to přijde časem. A jiná hudba? Hodně poslouchám rádio, mám rád českou muziku - překládám si texty písniček a učím se.

Hrajete na něco?

Na základní škole byla povinná flétna, ale nebavilo mě to. Záměrně jsem přicházel opožděně, když už učitelka netestovala hraní.

V září začíná školákům práce, některým i námaha. Usilujete naučit se češtinu dobře, takže děti mají ve Vás dobrý příklad celoživotního vzdělávání. Jak dlouho a kde jste se náš krásný a těžký jazyk zatím učil?

Pořád se učím a ještě mnoho musím. Nejprve jsem ji v Polsku poslouchal z internetu a rádia, potom jsem se několikrát setkal s kamarádkou ze střední školy, která byla absolventkou české filologie – ona mi doporučila učebnici. A teď se učím neustále a pomáhá mi občas velmi zajímavý člověk – pan Tomešek.

Vyučoval jste v Katovicích náboženství? Děti u Vás jsou prý hodnější a vůči autoritě pokornější.

V Katovicích jsem učil v uměleckoprůmyslové škole – 11 hodin v týdnu – a teď už jsem tady měl náboženství s 6. třídou – já jsem rád, že je mohu učit náboženství, a oni jsou rádi, že mě učí česky.

Vy jste toužil po misiích a cílevědomě za tím šel. Jak taková touha vznikne? A netáhlo Vás to třeba někam dál – do Afriky, Asie?

Já jsem z farnosti, kde bylo moc povolání do misii – františkán v Středoafrické republice, kamillián na Madagaskaru, oblát- duchodce, který byl v Kamerunu, bratr mého faráře byl několik let v Zambii – dorůstal jsem v misionářském prostředí. Ale v mé první farnosti jsem se setkal s knězem, který pracuje v brněnské diecézi – pozval mě na výlet k sobě – a tak to začalo.

Jsme opravdu rádi, že jste zatím tady u nás. Tak pár posledních otázek na tělo.

Jak zvládáte českou kuchyni? Je hodně odlišná od vašich zvyklostí? Co máte rád a co naopak nemůžete jíst až tak často.?

Všechno je Božím darem, proto jím – tak vždycky říkám. Jednou moje kolegyně – učitelka dějepisu – na to řekla: „Oj, ne všechno. Byla jsem v Paraguaji – ne všechny dary bys jedl“. Tady není Paraguay – jím všechno. A smažený sýr se mi líbí moc.

Co zatím postrádáte – jak z nezbytných věcí hmotných tak v oblasti duchovna?

Někdy jsem si myslel, že to jsou knihy – moc hmotných věcí a knih jsem nechal v Polsku. Ale vidím, že je možné žít i bez toho. Cím jsem starší, tím méně myslím, že potřebuji. V oblasti duchovna nic – už několik let jsem neměl den bez Mše sv. a růžence.

Prozradíte nám, ve kterém měsíci máte narozeniny?

V březnu.

Opravdu Vám mnohokrát děkujeme za čas a ochotu se nám takto přiblížit. Teď nevím, jestli není škoda, že se chcete naučit dobře česky, protože v budoucnu tak přijdeme o milá oživení rozhovorů a Vy možná o napjatou pozornost a soustředění během celého kázání. ☺

Ať se Vám, otče Arture, daří u nás naplňovat posláním, s nímž jste sem byl poslán, a líbí se Vám tu. (PS - redakce text upravila)

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 20. října 2013

Milí přátelé misii,

letos nás k podpoře Misijní neděle poprvé vybízí Svatý otec František. Právě on během nedávné cesty do Brazílie navštívil chudinskou čtvrť, kde řekl: „*Přál jsem si zaklepat na každé dveře ,pozdravit a rozmlouvat, jako bych byl doma mezi přáteli, a naslouchat srdci každého člověka. Umění přijímat je velice důležité. Pokud někoho velkoryse přijmeme a něco s ním sdílíme – trochu jídla, prostor svých domovů či svůj čas, nejenom nezchudneme, ale obohacujeme se. Víím dobře, že zaklepe-li u vašich dveří hladovějící člověk, vždy naleznete způsob, jak se s ním o jídlo rozdělit. Jak říká*